

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4515/2562

พนักงานอัยการจังหวัดอุบลราชธานี โจทก์ นาย ศ. จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 56

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีนี้ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำเลยข้อหาเป็นผู้ขี้เซาเมทแอมเฟตามีน จำคุก 4 เดือน และปรับ 10,000 บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้ ยกฟ้องข้อหาพร้อมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ต่อมาโจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย จำคุก 10 ปี 8 เดือน และปรับ 600,000 บาท ส่วนความผิดฐานเป็นผู้ขี้เซาเมทแอมเฟตามีนศาลอุทธรณ์คงรอการลงโทษจำคุกตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น เมื่อคดีนี้ศาลฎีกาพิพากษาว่าจำเลยกระทำความผิดและลงโทษจำเลยในความผิดฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายโดยให้จำคุกและไม่รอการลงโทษแล้ว จึงเห็นสมควรกำหนดโทษจำเลยสำหรับความผิดฐานเป็นผู้ขี้เซาเมทแอมเฟตามีนตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์เสียใหม่ให้เหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งคดีและการบังคับโทษตามคำพิพากษาโดยไม่ลงโทษจำคุกจำเลยและไม่รอการลงโทษในความผิดฐานนี้ คงให้ลงโทษปรับจำเลยเพียงสถานเดียว

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและแก้ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 4, 7, 8, 15, 57, 66, 91, 100/1 พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 43 ทวิ, 157/1 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 91 จำเลยให้การรับสารภาพข้อหาเซาเมทแอมเฟตามีนและเป็นผู้ขี้เซาเมทแอมเฟตามีน ข้อหาอื่นให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 57, 91 พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 43 ทวิ วรรคหนึ่ง, 157/1 วรรคสอง การกระทำของจำเลยเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบทให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 มาตรา 157/1 วรรคสอง ประกอบพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 91 ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 8 เดือน และปรับ 20,000 บาท จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 กึ่งหนึ่ง คงจำคุก 4 เดือน และปรับ 10,000 บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้ 2 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 ข้อหาอื่นให้ยก โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนกคดียาเสพติดพิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคสาม (2) (ที่แก้ไขใหม่), 66 วรรคสอง ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 อีกกระทงหนึ่ง ลงโทษจำคุก 16 ปี และปรับ 900,000 บาท คำให้การในชั้นสอบสวนและในชั้นพิจารณาของจำเลยเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาอยู่บ้าง มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 10 ปี 8 เดือน และปรับ 600,000 บาท หากต้องกักขังแทนค่าปรับให้กักขังได้เกินกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 2 ปี ส่วนความผิดฐานเป็นผู้ขี้เซาเมท

แอมเฟตามีนและนอกจากที่แก้ไข้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติในเบื้องต้นได้ว่า ในวันและเวลาเกิดเหตุตามฟ้อง ร้อยตำรวจโท ประวัติ ดาบตำรวจ สิทธิพงษ์ และดาบตำรวจ มนัส กับพวก ร่วมกันนำรถกระบะไม่แสดงเครื่องหมายราชการไปจอดแอบไว้ริมถนนสาธารณะระหว่างทางไปบ้านภูสวรรค์และบ้านเกาะชุมพูนี้อาจจะรับแจ้งจากสายลับว่าจะมีชาย 2 คน ใช้รถจักรยานยนต์ยี่ห้อฮอนด้ารุ่นเวฟ ไม่ติดแผ่นป้ายทะเบียนเป็นยานพาหนะไปรับเมทแอมเฟตามีนจากบ้านภูสวรรค์ ต่อมาจำเลยขับรถจักรยานยนต์มายังจุดสกัดที่เจ้าพนักงานตำรวจจอดรออยู่ มีนายศักดิ์ชาญ จำเลยในคดีหมายเลขแดงที่ 2870/2559 ของศาลชั้นต้น ซึ่งถูกศาลพิพากษาลงโทษแล้วนั่งซ้อนท้าย นายศักดิ์ชาญโยนเมทแอมเฟตามีนบรรจุถุงพลาสติกสีฟ้า 3 ถุง ทั้งลงข้างทาง แล้วจำเลยกับนายศักดิ์ชาญถูกเจ้าพนักงานตำรวจควบคุมตัวโดยเจ้าพนักงานตำรวจยึดเมทแอมเฟตามีน 3 ถุงดังกล่าวเป็นของกลาง ภายหลังตรวจนับได้รวม 601 เม็ด พนักงานสอบสวนส่งไปตรวจพิสูจน์แล้วพบว่าเป็นยาเสพติดให้โทษชนิดเมทแอมเฟตามีนไฮโดรคลอไรด์ซึ่งเป็นเกลือของเมทแอมเฟตามีนและเป็นอนุพันธ์เมทแอมเฟตามีนคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ 13.245 กรัม มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยว่า จำเลยร่วมกับนายศักดิ์ชาญมีเมทแอมเฟตามีนของกลางไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายหรือไม่ เห็นว่า โจทก์มีร้อยตำรวจโท ประวัติ ดาบตำรวจ สิทธิพงษ์ และดาบตำรวจ มนัสมาเบิกความตรงกันว่า วันเกิดเหตุเวลาประมาณ 9 นาฬิกา พยานทั้งสามออกตรวจท้องที่ มีสายลับโทรศัพท์มาแจ้งแก่ร้อยตำรวจโท ประวัติว่า มีชาวบ้านจากบ้านหนองโพนกำลังขับรถจักรยานยนต์ยี่ห้อฮอนด้า รุ่นเวฟ สีบรอนซ์ ไม่ติดแผ่นป้ายทะเบียนไปเอาเมทแอมเฟตามีนที่บ้านภูสวรรค์ ร้อยตำรวจโท ประวัติกับพวกจึงตั้งจุดสกัด ต่อมาเวลาประมาณ 11 นาฬิกา จำเลยขับรถจักรยานยนต์โดยมีนายศักดิ์ชาญนั่งซ้อนท้ายผ่านมา เมื่อดาบตำรวจ มนัสเรียกให้จำเลยหยุดรถ นายศักดิ์ชาญโยนถุงพลาสติกสีฟ้า 3 ถุง ลงพื้น พยานตรวจพบเมทแอมเฟตามีน 601 เม็ดบรรจุอยู่ มีประเด็นต้องพิจารณาว่าจำเลยมีเจตนาร่วมกระทำความผิดกับนายศักดิ์ชาญด้วยหรือไม่ ข้อเท็จจริงได้ความจากพยานโจทก์ว่าจำเลยมีพิรุณขณะถูกจับกุม โดยร้อยตำรวจโท ประวัติเบิกความว่า เมื่อเรียกให้จำเลยหยุดรถ จำเลยมีท่าท่าเหมือนจะไม่ยอมหยุดและเหมือนจะขับฝ่าไป ดาบตำรวจ สิทธิพงษ์เบิกความว่า ขณะจำเลยขับรถจักรยานยนต์มาใกล้ ไม่มีลักษณะจอดสนิท มีลักษณะตะกุกตะกักเหมือนจะหลบหนีบ้าง ไม่หลบหนีบ้าง ดาบตำรวจ มนัสเบิกความว่า จำเลยขับรถจักรยานยนต์มีอาการพิรุณเหมือนจะไม่อยากจอดหรือขับต่อไป นอกจากนี้รถจักรยานยนต์ที่จำเลยขับขี่มาก็ไม่มีแผ่นป้ายทะเบียนติดไว้โดยจำเลยมิได้นำสืบว่า เป็นเพราะเหตุใด ส่อแสดงว่าจำเลยมีพฤติการณ์เตรียมตัวมากระทำความผิดและเพื่อป้องกันการติดตามจับกุมในภายหลัง เมื่อจับกุมจำเลยแล้วเจ้าพนักงานตำรวจได้ตรวจพบว่าจำเลยมีสารเสพติด ในชั้นสอบสวนจำเลยยอมรับกับพันตำรวจตรี สรรเพชญ พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรเขมราฐว่าก่อนที่นายศักดิ์ชาญจะไปรับเมทแอมเฟตามีนของกลางนี้ จำเลยไม่ทราบ แต่เมื่อนายศักดิ์ชาญได้เมทแอมเฟตามีนมาจากชายคนหนึ่งที่นำเมทแอมเฟตามีนมาส่งให้แล้วนั้น จำเลยจึงรู้ว่านายศักดิ์ชาญไปรับเอาเมทแอมเฟตามีน แต่ไม่รู้ว่าปริมาณเท่าใด โดยจำเลยให้การในวันเกิดเหตุถึงรายละเอียดและพฤติการณ์ในการรับส่งเมทแอมเฟตามีนระหว่างนายศักดิ์ชาญกับชายคนชาย เชื่อว่าจำเลยให้การไปตามความจริงและเมื่อจำเลยเห็นนายศักดิ์ชาญรับเมทแอมเฟตามีนจากผู้ชายมาแล้ว หากจำเลยไม่มีเจตนากระทำการร่วมกับนายศักดิ์ชาญ จำเลยก็ควรที่จะปฏิเสธไม่ขับรถจักรยานยนต์ให้นายศักดิ์ชาญไปที่อื่นต่อ การที่นายศักดิ์ชาญชวนจำเลยให้ขับรถจักรยานยนต์ไปด้วยนั้น ย่อมทำ

ให้การส่งมอบยาเสพติดเป็นไปโดยรวดเร็ว มีลักษณะแบ่งงานกันทำ โดยจำเลยสามารถช่วยนายศักดิ์ชาญเฝ้าระวังเจ้าพนักงานตำรวจระหว่างการส่งมอบยาเสพติดให้ลูกค้าได้ด้วย แม้นายศักดิ์ชาญมาเบิกความเป็นพยานโจทก์ว่ากระทำความผิดคดีนี้เพียงลำพังโดยจำเลยไม่มีส่วนเกี่ยวข้องรู้เห็นด้วย โดยจำเลยขับรถจักรยานยนต์ให้พยานเพื่อให้พยานอุ้มไก่ชนไปขาย ระหว่างทางเมื่อถึงจุดนัดหมายส่งมอบยาเสพติด พยานให้จำเลยจอดรถแล้วพยานลงจากรถเดินไปรับเมทแอมเฟตามีนของกลางจากนายนาไม่ทราบชื่อและชื่อสกุลจริงซึ่งจอดรถจักรยานยนต์ห่างออกไป 30 ถึง 40 เมตร โดยจำเลยไม่ทราบเรื่อง แต่ในชั้นสอบสวนซึ่งเป็นวันเดียวกับวันเกิดเหตุ นายศักดิ์ชาญก็ได้ให้การต่อพนักงานสอบสวนอ้างเหตุที่จำเลยมาขับรถจักรยานยนต์ให้นายศักดิ์ชาญเนื่องจากต้องอุ้มไก่ชนไปขายแต่อย่างใด นายศักดิ์ชาญยังให้การต่อพนักงานสอบสวนถึงเหตุการณ์ขณะรับมอบเมทแอมเฟตามีนของกลางต่อไปว่า เมื่อถึงจุดนัดหมายเห็นมีชายขับรถจักรยานยนต์สวนมา นายศักดิ์ชาญจึงให้จำเลยจอดรถ ชายคนดังกล่าวขับรถจักรยานยนต์มาจอดเทียบกับรถจักรยานยนต์ของนายศักดิ์ชาญแล้วส่งเมทแอมเฟตามีนบรรจุถุงพลาสติกสีฟ้า 3 ถุง ให้แก่นายศักดิ์ชาญรับมาเก็บไว้ จากนั้นนายศักดิ์ชาญสั่งให้จำเลยขับรถจักรยานยนต์กลับบ้าน ระหว่างทางพบเจ้าพนักงานตำรวจเสียก่อน นายศักดิ์ชาญจึงโยนถุงเมทแอมเฟตามีนทิ้งลงข้างทาง ในชั้นพิจารณาเมื่อนายศักดิ์ชาญมาเป็นพยานโจทก์ก็เบิกความแตกต่างไปอีกว่านายศักดิ์ชาญบอกให้จำเลยจอดรถอยู่ห่างจากรถจักรยานยนต์ของนายนาประมาณ 30 ถึง 40 เมตร แล้วนายศักดิ์ชาญลงจากรถเดินไปหานายนาเพื่อรับมอบเมทแอมเฟตามีนของกลาง คำเบิกความของนายศักดิ์ชาญพยานโจทก์ไม่อยู่กับร่องกับรอยไม่น่าเชื่อถือและไม่ทำให้น้ำหนักคำเบิกความของพยานโจทก์ที่เป็นเจ้าพนักงานตำรวจเสียไป การที่จำเลยนำสืบต่อสู่ว่าจำเลยไม่มีส่วนรู้เห็นเกี่ยวข้องกับการได้มาและการครอบครองเมทแอมเฟตามีนของกลางร่วมกับนายศักดิ์ชาญนั้น ขัดกับคำให้การในชั้นสอบสวนจำเลย ที่จำเลยรับว่าเมื่อจำเลยจอดรถข้างทางตามที่นายศักดิ์ชาญบอก จำเลยเห็นชายคนที่ขับรถจักรยานยนต์สวนทางมาล้วงหยิบสิ่งของส่งให้แก่นายศักดิ์ชาญ จำเลยสอบถามแล้ว นายศักดิ์ชาญบอกว่า เป็นเมทแอมเฟตามีน ไม่เป็นไร แล้วสั่งให้จำเลยขับรถจักรยานยนต์ต่อไปจนพบกับเจ้าพนักงานตำรวจ พยานแวดล้อมกรณีนี้โจทก์นำสืบมารับฟังโดยปราศจากข้อสงสัยว่าจำเลยรู้เห็นกับนายศักดิ์ชาญ แต่แรกในการไปรับมอบเมทแอมเฟตามีนของกลางมาไว้ในครอบครอง พยานหลักฐานของจำเลย ไม่มีน้ำหนักรับฟังหักล้างพยานโจทก์ ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษาลงโทษจำเลยฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายนั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น อนึ่งเมื่อศาลฎีกาลงโทษจำเลยในความผิดฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย โดยให้จำคุกและไม่รอกการลงโทษแล้ว จึงเห็นสมควรกำหนดโทษจำเลยสำหรับความผิดฐานเป็นผู้ซื้เสพติดเมทแอมเฟตามีนตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์เสียใหม่ให้เหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งคดี และการบังคับโทษตามคำพิพากษาโดยไม่ลงโทษจำคุกจำเลยและไม่รอกการลงโทษในความผิดฐานนี้ คงให้ลงโทษปรับจำเลยเพียงสถานเดียว พินิจพิจารณาแก้เป็นว่า ความผิดฐานเป็นผู้ซื้เสพติดเมทแอมเฟตามีน ไม่จำคุกและไม่รอกการลงโทษให้จำเลย คงปรับ 10,000 บาท เมื่อรวมกับโทษในความผิดฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย เป็นจำคุก 10 ปี 8 เดือน และปรับ 610,000 บาท นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์

องค์คณะ

ภทรศักดิ์ วรรณแสง · ชัยรัตน์ ศีลาลัย · อำพันธ์ สมบัติสภาพรกุล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/4515/2562>